

Đi thăm Thủ Đô La Mã, Ý Đại Lợi

Hương Dương txđ

Chúng tôi đã muốn đi thăm Rome từ lâu nhưng chưa có dịp, mặc dù đã từng đi coi Milan và Venice là hai thành phố vì ở miền Bắc Ý nên từ Pháp dễ tới hơn. Rome, nằm trên bờ sông Tiber, ở xa hơn chút xíu về phía Tây Nam, là thủ đô của Ý Đại Lợi với dân số khoảng 3 triệu rưỡi người. Lịch sử Rome kéo dài hai ngàn rưỡi năm và đã từng là thủ đô của Vương Quốc La Mã, Cộng Hòa La Mã, và Đế Quốc La Mã. Năm 1871, Rome đã trở thành thủ đô của Vương Quốc Ý Đại Lợi và kể từ năm 1946 thì Rome trở thành thủ đô của Công Hoà Ý. Bắt đầu từ năm 1929, Rome bao gồm thành phố Vatican, một thành phố quốc gia tự trị nằm dưới sự lãnh đạo của Đức Giáo Hoàng.

Sau thời Trung Cổ, Rome này đã được đặt dưới sự cai trị của các đức giáo hoàng, như Alexander VI và Leo X, là những lãnh tụ đã biến thành phố Rome, bên cạnh Florence, thành một trong những trung tâm chính của thời Phục Hưng Ý. Ảnh hưởng của Rome trên nền văn minh Tây Phương thật lớn lao và cho đến ngày này nó vẫn được coi như là một trung tâm nghệ thuật và giáo dục. Rome đã có biệt hiệu là thủ đô của thế giới (Caput Mundi) và Thành phố của Muôn Thuở (Eternal City). Hơn nữa Rome đã là một trung tâm hành hương công giáo và Đại Giáo Đường St Peter thường được coi như là giáo đường to lớn nhất trong tất cả thế giới Thiên Chúa Giáo. Ngoài ra, Rome nhờ có nhiều công trình kiến trúc cũng như những khu vực khảo cổ, và cả một gia tài nghệ thuật cũng như lịch sử nên đã được tổ chức UNESCO công nhận như là một gia tài của thế giới.

Ngày nay, Rome với vô số những công trình khảo cổ và nghệ thuật là một trong những nơi du lịch quan trọng nhất trên thế giới, chỉ thua có Paris và Luân đôn. Hàng năm khoảng từ 7 đến 10 triệu du khách tới thăm nơi đây.

Chúng tôi đã từ Nice, Pháp lấy chuyến máy bay Air France (Alitalia) đi Rome. Chỉ hơn một tiếng đồng hồ sau, chúng tôi đã đến nơi. Vì đến phi trường Fiumicino của La Mã vào lúc 8 giờ đêm nên trời đã sẫm sẫm tối. Ra khỏi phi trường, chúng tôi lấy taxi đi về khách sạn. Lên taxi, chúng tôi không thấy người tài xế vận tặc xi mét nên sợ bị bắt chẹt, chúng tôi hỏi thì người tài xế nói giá đi từ phi trường về đến trung tâm Rome đồ đồng là 60 Euros (đi mất khoảng 35-40 phút). Taxi ở Rome không lương thiện như ở Mỹ, sau này chúng tôi bị gạt thêm mấy lần vì khờ khạo mà gặp phải bọn tài xế gian manh.

Từ Mỹ chúng tôi đã chọn khách sạn dựa trên những lời viết để lại của những khách đã lưu ngụ nơi đó mà không chú tâm đến vị trí của khách sạn (vì chưa xem bản đồ thành phố La Mã) nên đã chọn phải một khách sạn ở hơi xa những thắng cảnh một chút. Tin vào lời khách sạn ghi trên Internet là ở trung tâm thành phố, 5 phút đi bộ là tới Fontana di Trevi nhưng đến nơi mới thấy là có đi bộ tới đó từ khách sạn cũng phải mất ít nhất là 25 phút. Dân Ý hay nói ngoa là thế, mình chớ có tin mà nghe theo.

Từ ở nhà chúng tôi đã chuẩn bị những nơi sẽ đến coi nên ba ngày ở lại thủ đô La Mã quá đủ vì đa số những thắng cảnh nằm tụ lại ở một vùng ngay trung tâm thủ đô. Chúng tôi được biết hai thắng cảnh nổi tiếng nhất và được nhiều du khách hâm mộ nhất là tòa thánh Vatican (4.2 triệu du khách hàng năm) và toà kiến trúc Colosseum (4 triệu) nên đã quyết định đi coi hai nơi này vào ngày đầu tiên.

Du khách đến Rome có thể dùng những chuyến xe bus dành riêng cho du khách, có tên là Nhảy Lên Nhảy Xuống (Hop on-Hop off) chạy vòng vòng qua các thắng cảnh chính và trả 20 Euros cho một ngày hay 28 Euros cho hai ngày, hoặc dùng hệ thống xe buýt công cộng, vé 1 Euro dùng trong vòng một tiếng rưỡi hay vé ngày là 4 Euros.

Sáng ngày đầu tiên, chúng tôi quyết định đi thăm Đại Thánh Đường Saint Peter (Basilica Papale di San Pietro in Vaticano), một giáo đường thuộc cuối thời Phục Hưng nằm trong Vatican City. Khi chúng tôi đến nơi, lúc đó vào khoảng 11 giờ sáng thì sân trước đã tràn ngập du khách, có lẽ vì đó là ngày thứ bảy mà ngày chủ nhật thì Đại thánh đường không mở cửa. Có đến cả ngàn người nối đuôi nhau chờ vào xem bên trong thánh đường. Đại thánh đường này to lớn hơn tất cả những giáo đường thiên chúa giáo

trên thế giới. Nó có thể chứa được 60,000 người và được coi như là nơi thiêng liêng nhất trong tất cả những giáo đường thiên chúa trên thế giới.

Theo truyền thuyết thiên chúa giáo, Đại thánh đường là nơi chôn cất Thánh Peter, một trong 12 tông đồ của Chúa Giê Su, cũng là vị giám mục đầu tiên tại Rome. Truyền thuyết và một vài dấu vết lịch sử cho biết rằng ngôi mộ của Thánh Peter nằm ngay dưới bệ thờ chính. Chính vì vậy mà nhiều vị đức giáo hoàng đã được chôn cất nơi đây kể từ thế kỷ thứ 4.

Đại thánh đường này được xây cất tại vị trí của một thánh đường có từ thời hoàng đế Constantine vào ngày 18 tháng Tư năm 1506 và hoàn thành ngày 18 tháng 11 năm 1626.

Đại thánh đường Saint Peter nổi tiếng là một nơi hành hương vì nơi đây có tổ chức nhiều buổi đại lễ cầu nguyện và cũng vì thánh đường này gắn liền với các các đức giáo hoàng, với phong trào chống đổi mới, và với những họa sĩ nổi tiếng như Michelangelo chẳng hạn. Đứng về mặt kiến trúc, đây là một công trình xây cất vĩ đại nhất trong thời đại của nó.

Đại thánh đường St Peter nằm phía Tây con sông Tiber gần Tòa lâu đài Sant'Angelo. Vừa qua chiếc cầu ponte Vittorio Emanuele II, từ xa người ta người ta đã thấy cái mái hình vòng cung. Đi một chút nữa sẽ tới công viên có tên là St Peter's Piazza và để tới gần đại thánh đường, du khách phải đi qua một sân rộng hai bên có hàng cột cao trải dài. Mặt tiền của đại thánh đường cũng có một dãy cột lớn và trên những bức thềm là hai bức tượng thánh St Peter và St Paul cao hơn 5 thước.

Bước vào bên trong thánh đường là một tiền sảnh lớn với nhiều cửa vào, một trong những cánh cửa đó mang tên Cửa Thánh (Holy Door) chỉ được mở vào những năm thánh (Holy Years) mà thôi. Nội sảnh mênh mông, to lớn gấp bội những nhà thờ khác, cái gì ở đây cũng to lớn làm cho con người thấy nhỏ bé hẳn lại. Xung quanh là cả một thế giới được trang hoàng bằng đá hoa cương, những chạm trổ tinh vi, những bức tượng và tất cả đều mạ vàng, đặc biệt nhất là bức tượng Đức Mẹ Ôm xác Chúa Giê Su do Michelangelo sáng tạo. Nơi bàn thờ đức giáo hoàng (Papal Altar) có một màn trướng do Gialorenzo Bernini làm. Phòng thờ mang những công trình điêu khắc của Bernini, nơi đây có chiếc ghế ngồi của St Peter.

Một tác giả viết về thành phố Rome đã tuyên bố: "Đại thánh đường St Peter là lý do tại sao Rome vẫn là trung tâm của văn minh thế giới. Chính vì những lý do tôn giáo, lịch sử và kiến trúc mà thánh đường này đã làm cho du khách phải đến Rome..."

Vatican City có một tường thành bao quanh. Phía Bắc có viện bảo tàng và phía sau đại thánh đường là một công viên. Chúng tôi đi tản bộ từ Piazza Pio XII dọc theo đại lộ Via Della Conciazione để đến xem Lâu Đài Castel Sant' Angelo còn có tên là Mausoleum of Hadrian, một công trình kiến trúc hình ống dựng đứng thẳng lên trời cao. Lâu đài này khởi thủy là một nhà mồ do hoàng đế Adrian cho xây cất để dùng làm nơi chôn cất ông và gia đình. Sau này các vị đức giáo hoàng đã dùng nó làm một pháo đài.

Nhà Mồ Hadrian đã được xây cất giữa năm thứ 135 và 139 sau công nguyên. Tro tàn của Hoàng Đế Adrian cùng với bà vợ Sabina và đứa con nuôi Lucius Aelius đã được vùi nơi đây. Từ đó cho tới năm thứ 217 các hoàng đế La Mã khác cũng đã được chôn nơi đây, hoàng đế sau cùng là Caracalla.

Trải qua hai lần bị cướp phá bởi sắc dân Visigoth vào những năm 410 và 537, những tro tàn trong những hủ đựng đã bị đổ ra hết và những tượng đồng và đá cũng đã bị phá đổ. Truyền thuyết rao rằng tổng thiên thần Michael đã xuất hiện trên nóc tòa lâu đài này, tay kéo cây kiếm thần khỏi bao kiếm như là một dấu hiệu làm chấm dứt cơn dịch hạch năm 590, và vì vậy mà Nhà mồ Adrian được đổi tên thành Lâu Đài Sant'Angelo. Một thời nơi đây còn được dùng làm một nhà tù của nhà nước Vatican.

Hoàng Đế Adrian cũng đã cho xây cất cây cầu Pons Aelius nay mang tên Ponte Sant'Angelo bắt qua con sông Tiber chạy thẳng vào nhà mồ. Chúng tôi đã đứng trên cây cầu này để chụp hình. Hiện lâu đài Sant'Angelo là một viện bảo tàng.

Ngày hôm sau chúng tôi đi thăm tượng đài Colosseum còn được gọi là Flavian Amphitheatre ở ngay trung tâm Rome. Du khách đến nơi đây đông như kiến, họ đi loanh quanh ngắm cảnh, chụp hình, hay đi lang thang dọc theo đại lộ Via Fori Imperial nối liền Colosseum với Monumento a Vittorio Emanuele II. Cả một vùng này có những người bán hàng dạo, những xe bán thức ăn thức uống, hay bán kem và trái cây tươi.

Colosseum là đại thánh đường lớn nhất được xây cất trong thời đại đế quốc La Mã. Nó tiêu biểu cho lối kiến trúc và khả năng kiến tạo của dân La Mã. Được xây dựng bắt đầu vào khoảng năm 70 sau công nguyên dưới triều đại hoàng đế Vespasian, đại thánh đường này được hoàn tất vào năm 80 sau công nguyên và được chỉnh trang thêm dưới thời hoàng đế Domitian (81-96).

Đại thánh đường này có thể chứa 50,000 người tới coi. Colosseum đã được dùng làm nơi thi đua của các đấu sĩ, nơi trình diễn những cuộc đánh trận giả trên biển, những cuộc đi săn, những cuộc hành hình, những cuộc trình diễn lại những trận đánh nổi danh, hay những vở tuồng bi kịch thần thoại. Kể từ thời Trung Cổ, Colosseum thôi không còn được dùng làm một nơi trình diễn và trở thành một nơi cư trú, trại xường, nơi cư ngụ của giáo hội, nơi thờ phụng ... Cho đến ngày nay, mặc dù bị hủy hoại nặng vì những trận động đất và bị người ta ăn trộm những tảng đá, Colosseum vẫn được coi như là tiêu biểu cho thời đế quốc La Mã và được coi như là một thắng cảnh nổi tiếng hàng thứ hai của thủ đô Rome.

Sau khi chụp cả chục tấm hình nơi đây, chúng tôi đi bộ chừng 500 m để tới thăm Khải Hoàn Môn Arco di Costantino, một tượng đài có ba cửa vòng cung để kỷ niệm cuộc chiến thắng của Constantine đệ Nhất đánh bại Maxentius tại trận chiến nơi cây cầu Milvian vào ngày 8 tháng 10 năm 312. Khải Hoàn Môn này cao 21 m rộng 25.7 m và sâu 3.4 m. Phần trên cùng làm bằng gạch có bao phủ một lớp đá hoa cương. Khải Hoàn Môn này chắn ngang con đường Via Triumphalis là con đường những hoàng đế trở về chiến thắng đi vào thành phố Rome.

Khải Hoàn Môn Constantino đã được trang trí bằng những phần lấy ra từ những tượng đài cũ hơn, nhưng đồ trang trí có từ thời vàng son tức là thời đế quốc dưới các hoàng đế Trajan, Hadrian, và Marcus Aurelius, nhằm nhắc nhở lại hình ảnh những cuộc chiến thắng của một vị hoàng đế khả kính.

Rời Khải Hoàn Môn Constantino, chúng tôi thả bộ đi dọc theo đại lộ Fori Imperiali ngang qua cả một khu vực rộng lớn những đổ vỡ hoang tàn, một vùng khảo cổ, gồm những di tích còn lại từ thời cổ xưa La Mã Khu vực mênh mông này mệnh danh Roman Forum nằm giữa các con đường Fori Imperiali, San Gregorio, Via dei Cerchi và San Teodoro. Những ai có sức đi bộ và thích đi xem những di tích này có thể mua vé vào cửa. Chúng tôi chỉ đi qua bên ngoài, chụp vài tấm hình kỷ niệm.

Ngay phía sau lưng của khu vực này, trước công trường Piazza di Porta Capena là Circo Massimo, một vận động trường xưa kia dùng để đua xe ngựa (chariot racing) hay để tổ chức những buổi trình diễn cho công chúng. Đây là vận động trường cho xe ngựa đua lớn nhất trong thời Cổ La Mã, vận động trường này có thể chứa trên 250,000 người. Ngày nay nơi đây là một công viên, không còn bao nhiêu chứng tích của thời xưa.

Đi thêm chừng 500 m nữa trên đại lộ Fori Imperiali thì chúng tôi tới một thắng cảnh khác của Rome, đó là toà nhà mang tên Monumento Nazionale a Vittorio Emanuele II, còn được gọi là Altare della Patria. Đây là một tượng đài được dựng lên để ca ngợi Victor Emanuele, vị vua đầu tiên của nước Ý Đại lợi đã có công thống nhất đất nước.

Tượng đài này đã được Giuseppe Sacconi họa vào năm 1885 và công lao làm những bức tượng và điêu khắc thuộc về nhiều người trong đó phải kể đến Angelo Zanelli. Tòa nhà này được khởi công năm 1911 và hoàn thành vào năm 1935. Nguyên toà nhà được xây bằng đá hoa, phía trước có hàng trăm bậc thang và những cột tròn thật nguy nga. Ngay chính giữa là bức tượng Victor

Emmanuel cưỡi ngựa, trên nóc nhà hai bên là hai bức tượng tuyệt đẹp diễn tả Nụ thần Victoria đứng trên chiếc xe do bốn con ngựa kéo đi. Trong tòa nhà có ngôi mộ chiến sĩ vô danh với ngọn lửa cháy suốt ngày đêm từ ngày 4 tháng Mười Một năm 1921. Tầng dưới được dùng làm viện Bảo Tàng Ý Đại lợi Thống Nhất. Du khách có thể dùng thang máy lên tuốt mái, từ đó có thấy thành phố Rome 360°.

Ngay trước mặt Monumento Nazionale a Vittorio Emanuele II có cột Trajan (Colonna Traiana) là chiếc cột xây lên để kỷ niệm chiến thắng của Hoàng Đế Trajan trong cuộc chiến tranh Dacian. Bên cạnh đó là khu chợ Trajan (Foro Traiana) nằm trên con đường Via Quattro Novembre 94. Đây không còn là nơi buôn bán mà chỉ còn là một vùng đổ nát trong thành phố Rome. Những phần còn đứng vững cho thấy kiến trúc cổ La Mã. Nơi đây đã từng là một khu làm ăn và một số những phòng ốc dường như đã từng được

dùng làm nơi làm việc của hoàng đế Trajan. Khu chợ Trajan được xây nhiều tầng và du khách có thể vào thăm viếng sáu ngày một tuần (trừ ngày thứ Hai đóng cửa) để ngắm nghía những sàn nhà bằng đá hoa và vào xem nơi xưa kia là một thư viện. Trong viện bảo tàng có trưng bày nhiều đồ cổ.

Ngày thứ ba chúng tôi đi thăm Nhà Mộ của Augustus (Mausoleo di Augusto) được biết là một nhà mồ lớn do Hoàng Đế La Mã Augustus cho xây cất vào năm 28 trước công nguyên sau khi vị hoàng đế này chiến thắng

trận Actium. Nhà mồ này nằm tại công viên Piazza Augusto Imperatore, chúng tôi cất công đi tìm nhưng đến nơi chúng tôi không được vào coi mà chỉ đứng ngoài hàng rào song sắt để chỉ thấy những tảng đá to lớn cây cỏ phủ, trông thê lương.

Ngay trước mặt là Ara Pacis Augustae, một viện bảo tàng trong đó có một bàn thờ thờ nữ thần Hòa Bình của La Mã. Bàn thờ này được cho xây vào năm thứ 13 trước công nguyên để vinh danh ngày chiến thắng trở về từ Tây Ban Nha (Hispania) và Pháp (Gaul) của vị hoàng đế Augustus và hoan nghênh hoà bình trở lại. Bàn thờ này miêu tả sự thịnh vượng do hoà bình đem lại, đồng thời nói lên ưu thế của Đế Quốc La Mã dưới thời ngự trị của triều đại Julio-Claudian

Sau Ara Pacis, chúng tôi thăm công trường Piazza di Spagna nơi có những bậc thang (Spanish Steps) đưa lên nhà thờ Scalinata nổi tiếng là những bậc thang dài nhất và rộng nhất Âu Châu. Công trường Spagna có những hàng bán dạo, những quán bán đồ vật kỷ niệm, nhiều xe ngựa trực sẵn để đưa du khách đi lòng vòng, và hàng mấy trăm người ngồi trên 138 bậc thang phơi nắng cũng như đi dạo xung quanh, chụp hình, cười đùa. Nơi đây là nơi hẹn hò của những cặp thanh niên thiếu nữ địa phương và cũng là nơi những du khách như chúng tôi tò mò đến xem cho biết.

Sau Piazza Spagna, chúng tôi đến thăm Piazza Navona một công trường nằm bên trong đại lộ Corso Pinacimento, nơi đây có nhiều quán cafes và tiệm ăn. Khu vực này tiêu biểu cho lối kiến trúc baroque với những dãy nhà hai bên và những bể nước theo lối kiến trúc của Bernini và Borromoni gây một ấn tượng là lạ cho du khách. Bể nước Fontana Quattro Fiumi nằm ngay giữa công trường do Bernini hoạ đồ được xây cất xong năm 1651. Nó diễn tả 4 con sông, Nile, Ganges, Danube, và Rio Plata, Chính giữa là một tháp cao, trước kia dựng tại công viên Circo di Massenzio trên con đường Via Appia Antica. Cả một khu vực rộng làm nơi sinh sống của những người bán tranh, hơi giống khu Montmartre của Paris. Ngoài ra còn những người coi bói, những người vẽ tranh biếm họa, và những nghệ sĩ hát rong. Khi chúng tôi đến nơi đây, cả khu vực này đầy những du khách đi lại, cười đùa, chụp hình, tiêu biểu cho cuộc sống dễ dãi tại Rome.

Cùng trong vùng này, chúng tôi đi coi Toà nhà Pantheon là một đền thờ các thánh thần thời La Mã cổ xưa. Toà nhà này được xây bởi hoàng đế Marcus Agrippa sau đó được Hoàng đế Hadrian cho xây lại vào năm 126 sau công nguyên. Muốn đến nơi đây, phải đi vào con đường hẻm chật chội, chỉ một xe hơi đi vừa rồi tới một cái sân rộng thì thấy toà Pantheon. Xung quanh là nhà cửa, có cả một khách sạn gần nơi đây, trông không hợp với một đền thờ các vị thần.

Từ Pantheon trở ra con đường cái tên Largo Chigi Via del Tritone, chúng tôi băng qua bên kia đi sâu vào những con đường hẻm giống đi vào khu Bàn

Cờ Saigon để cố tìm cái bể nước nổi tiếng mà chúng tôi đã biết đến qua một bài hát thời xa xưa trong phim "Three coins in the fountain". Đó là Bể Nước Trevi (Fontana di Trevi). Đi dọc hẻm đường mãi, chúng tôi cuối cùng đến cuối một con đường hẻm hai bên có quán cà phê nơi đây có hàng bán hạt dẻ nướng và chúng tôi thấy nó, với hàng trăm người bu quanh. Cao 25 m và bề ngang 20 m Bể Nước Trevi lớn nhất trong các bể nước Baroque của Rome và là

một bể nước nổi tiếng khắp thế giới. Thời xưa nơi đây là tụ điểm của những ống dẫn nước vào thành phố Rome. Năm 1453 Đức Giáo Hoàng Nicholas V nhân sửa lại ống dẫn nước Acqua Vergine đã cho xây một bể nước đơn giản nơi đây. Năm 1629 Đức Giáo Hoàng Urban VIII tính cho xây lại và nhờ Kiến Trúc Sư Gian Lorenzo Bernini vẽ kiểu, nhưng chưa kịp thực hiện thì chết. Năm 1730 Đức Giáo Hoàng Clement XII giao việc xây lại bể nước Trevi cho Nicola Salvi và công việc tu bổ bắt đầu vào năm 1732 và hoàn tất năm 1762 với công sức của Giuseppe Pannini vì Salvi mất năm 1751. Bể nước được sửa sang lại năm 1998 và máy bơm được đặt thêm vào để làm những vòi phun nước.

Ba ngày không đủ cho chúng tôi đi coi hết những thắng cảnh tại Rome. Còn nhiều nơi chúng tôi muốn đến coi như :

La Bocca della Verità (cái miệng của sự thật), một hình tượng khắc trên cánh cửa của nhà thờ Basilica di Santa Maria in Cosmedin nằm gần sân vận động Circo Massimo mà chúng tôi đã không hay nên không đến coi vào ngày thứ hai. Đặc tính danh truyền của cái miệng này là nó có thể khám phá sự thật. Kể từ thời Trung Cổ, người ta đã tin rằng nếu nói dối trong khi để bàn tay vào cái miệng này thì sẽ bị cắn. Cái Miệng của Sự Thật đã được kể đến trong phim Vacances Romaines (Roman Holiday) mà chúng tôi đã coi vào năm 1955 hay 56 gì đó nên chúng tôi tò mò cũng muốn

đến coi tận mắt.

Hầm mộ của Thành Phố Rome (Catacombe di Roma), gần 40 nơi chôn cất mới được khám phá. Những người Công Giáo bị khủng bố đã được chôn lên từ thế kỷ thứ 2 trong những hầm đào trong vùng đất núi lửa có tên là tufo mềm lúc đầu khi mới gặp không khí, sau đó từ từ cứng lại. Hầm mộ kéo dài hàng cây số và có nơi người chết được chôn cất 4 lớp chồng chất lên nhau.

Nhà Tắm Caracalla (Terme di Caracalla) là những nhà tắm thời xưa dành cho công chúng được xây cất giữa năm thứ 212 tới 216 sau công nguyên dưới thời của Hoàng Đế Caracalla. Những nhà tắm được mở cho công chúng sử dụng cho tới thế kỷ thứ 6, khi bị giặc Ostrogoths phá hủy trong thời kỳ có chiến tranh chống bọn Goths (Gothic wars)

Nhà Hát Marcellus (Teatro Marcello) nằm bên con sông Fume Tevere nhìn ra hòn đảo Isola và cây cầu Ponte Fabricio là một nhà hát ngoài trời, danh cho những cuộc trình diễn bi kịch cũng như nhạc. Nhà hát này do Marcus Marcellus, người cháu của Hoàng Đế Augustus cho xây cất vào thế kỷ thứ 17 và hoàn tất vào thế kỷ thứ 13 trước công nguyên. Nhà hát này đường kính 111 m có thể chứa 11,000 khán giả.

Kim tự Tháp Cestius (Piramide di Caio Cestio) nằm ở phía Nam thành phố gần Cổng San Paolo và Nghĩa Trang Tin Lành, giữa hai con đường Via Ostiensis và Via della Marmorata là một trong những công trình cổ xưa được giữ gìn tốt nhất của thành phố Rome. Kim tự tháp này được xây giữa năm thứ 18 và 12 trước công nguyên để làm mồ cho Caius Cestius, một vị quan lớn thuộc Septemviri Epulonum, một trong bốn tổ chức tôn giáo tại Rome. Kim tự tháp này bằng gạch và xi măng được bao phủ bên ngoài bằng một lớp đá hoa cương, bề đáy là 29.6 m và bề cao là 37m. Phòng chứa xác duy nhất bên

trong bề ngang 4.10 m và bề cao 4.80 m trên tường có hình vẽ. Vì bị xâm nhập bởi trộm cướp trong thời tiền sử nên bên trong bị giờ trống trơn. Du khách không được vào bên trong.

Villa Borghese là một khu vườn được chăm sóc cẩn thận theo lối nền Anh Quốc, có nhiều toà nhà và viện bảo tàng. Nó là công viên lớn thứ nhì ở Rome với diện tích là 80 hecta. Được xây cất bởi kiến trúc sư Flaminio Ponzio theo họa đồ

của Scipione Borghese, công viên này là nơi để tổ chức những cuộc vui chơi và để trưng bày bộ tranh của ông. Khu vườn này đã được sửa sang lại vào đầu thế kỷ thứ 19.

Đến đây là chấm dứt bài tường trình cuộc đi chơi thăm thành phố Rome của chúng tôi. Hy vọng độc giả chuẩn bị đi thăm thành phố này có được một vài khái niệm về Rome trước khi lên đường.

*Hương Dương txđ
25 tháng 11 năm 2010*

Ghi chú: Hình và tài liệu trong bài này lấy trên Internet. Hình tôi chụp được trưng trong Mục Hình ảnh của trang web. Mời xem.